

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Cdo/214/2021  
Identifikačné číslo spisu: 6120453580  
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2022  
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6120453580.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne maloletej D. O., nar. XX. A. XXXX, bytom S. X. X, W. W., zastúpenej zákonnými zástupcami P. P. O., nar. XX. A. XXXX, bytom S. X. X, W. W. a U. O., nar. XX. Y. XXXX, bytom X. X, W. W., právne zastúpenej advokátskou kanceláriou ULC Čarnogurský s.r.o., so sídlom Tvarožkova 5, Bratislava, IČO: 35 975 016, proti žalovaným 1/ Škole umeleckého priemyslu Trenčín, so sídlom Staničná 8, Trenčín, IČO: 00 161 438 a 2/ Slovenskej republike - Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom Stromová 1, Bratislava, IČO: 00 164 381, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/78/2020, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. júna 2021, sp. zn. 11Co/37/2021, takto

### rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 4. marca 2021, č. k. 20C/78/2020-69 v spojení s opravným uznesením z 28. apríla 2021, č. k. 20C/78/2020-154, zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a žalovaným 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení konštatoval, že žalobkyňa hodnoverne nepreukázala dôvodnosť navrhovaného neodkladného opatrenia, predovšetkým neosvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy vzťahov v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Zároveň žalovaným 1), 2) náhradu trov konania nepriznal.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 22. júna 2021, sp. zn. 11Co/37/2021, uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. Skôr ako odvolací súd pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania skúmal, či boli splnené procesné podmienky konania, ktoré je súd povinný ex offo skúmať v ktoromkoľvek štádiu konania. Odvolací súd z jeho činnosti zistil, že žalobkyňa podala voči žalovaným 1/

a 2/ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na Okresnom súde Bratislava III, ktorým sa domáhala uloženia tých istých povinností tým istým žalovaným, pričom totožná bola aj obsahová stránka odôvodnenia oboch návrhov. Keďže bolo preukázané, že konanie na Okresnom súde Bratislava III (23.12.2020 o 08:37:38 hod.) začalo skôr ako na Okresnom súde Banská Bystrica (23.12.2020 o 09:07:38 hod.), odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky (preukázaná prekážka litispendencie) a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 391 ods.1 CSP v spojení s ustanovením § 159 CSP zastavil.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie tvrdiac, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Žalobkyňa v dovolaní namietala, že v konaní došlo k porušeniu základných princípov CSP (č. 1, č. 5 a čl. 17). Uviedla, že pokiaľ odvolací súd mal vedomosť o tom, že bol podaný druhý (identický) návrh, o ktorom ešte nebolo právoplatne rozhodnuté, mal aj s ohľadom na záujmy maloletého dieťaťa vo veci rozhodnúť a nie konanie zastaviť. Podľa žalobkyne odvolací súd využil inštitút litispendencie, aby sa nemusel vysporiadať s právnymi otázkami nastolenými v podanom návrhu. Namietala aj prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Podľa názoru dovolateľky navrhované neodkladné opatrenie je konaním vo veci samej, pretože samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. V ďalšej časti zopakovala chronologickú genézu prejednávaneho prípadu a opakovala svoju argumentáciu k návrhu pokiaľ ide o problematiku podmieňovania prezenčnej školskej dochádzky absolvovaním testovania v školách a údajnej diskriminácii a spravej právnej forme pandemickej normotvorby.

4.1. Žalovaná 1/ k dovolaniu žalobkyne uviedla, že sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a navrhla, aby dovolací súd podané dovolanie zamietol.

4.2. Žalovaná 2/ uviedla, že dovolanie podlieha negatívnej podmienke prípustnosti podľa ustanovenia § 421 ods. 2 CSP a tvrdenia o nesprávnom právnom posúdení sú irelevantné. Pokiaľ šlo o prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, tento dôvod žalobkyňa odôvodnila iba všeobecne. Postup odvolacieho súdu žalovaná 2/ považovala za správny a zákonný. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba zamietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V prvom rade dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že dovolanie nie je prístupné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP ako uvádza žalobkyňa. Prípustnosť dovolania v tejto súvislosti možno vylúčiť s ohľadom na ustanovenie § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP, ktoré prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priamo vylučujú.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Dovolací súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené (príp. zmenené) rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, a preto voči takémuto rozhodnutiu nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné (pozri judikát R 21/2018 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/157/2017, 3Cdo/167/2017, 8Cdo/83/2017, 5Cdo/119/2021, 5Cdo/64/2021).

11. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, by išlo aj v prípade, že súd musel vec skončiť procesne (pre existenciu prekážky vecného prejednanja odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal (uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/26/2019, 8Cdo/83/2017). V predmetnej veci šlo o prípad, kedy súd musel vec skončiť procesne pre existenciu prekážky litispencie, ktorá zabránila vecnému prejednaniu a odôvodnila zastavenie konania. Preto možno o rozhodnutí odvolacieho súdu napadnutom dovolaním žalobkyne povedať, že je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a prípustnosť dovolania nie je v súdnej veci v zmysle ustanovenia § 420 CSP vylúčená.

12. Dovolací súd skúmal existenciu dovolateľkou uplatneného dovolacieho dôvodu, ktorým je tzv. vada zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

13. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Dovolateľka napriek pomerne obsiahlemu dovolaniu bližšie nevymedzila, v čom vidí nesprávny procesný postup, ktorý znemožnil uplatnenie jej procesných práv. Z poukazu na princípy CSP a v širšom i právne princípy ako také (odkaz na dielo Gustava Radbrucha a pod.) nemožno vyvodiť konkrétny dovolací dôvod (§ 431 ods. 1 a 2 CSP). Vzhľadom k obsahu dovolania a skutočnosti, že sa

žalobkyňa nestotožnila so zastavením konania, je dôvodné predpokladať, že dovolateľka videla práve v posúdení otázky prekážky litispendencie a z tohto dôvodu zastavenia konania, nesprávny postup krajského súdu, ktorého následkom bolo porušenie jej práva na spravodlivý proces. Pokiaľ by bolo zistené, že krajský súd pri posúdení otázky litispendencie pochybil a z tohto dôvodu nesprávne zastavil konanie, znamenalo by takéto rozhodnutie porušenie práva na spravodlivý proces a existenciu vady podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. V predmetnej veci, ale dovolací súd nič podobné nezistil.

15. Ustanovenie § 159 CSP, podľa ktorého začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie; ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr; vyjadruje tzv. prekážku litispendencie alebo inak povedané prekážku veci začatej. Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla. V takom prípade vždy konanie zastaví. Spravidla zastaví konanie o návrhu, ktorý bol podaný neskôr. Prekážka litispendencie môže byť odstránená napr. aj tým, že konanie bude zastavené v dôsledku späťvzatia jedného z dvoch návrhov. Pre posúdenie, či tu je prekážka začatej veci, je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia v neskôr začatom konaní (R 97/2003).

16. Účinnosťou Civilného sporového poriadku došlo k definitívnemu zániku niektorých konkrétnych procesných inštitútov. Prvú kategóriu z nich tvoria inštitúty, ktoré zanikajú definitívne a bez „nástupcu“ (napr. zmenkový platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, preddavok na trovy konania a pod.). Do druhej kategórie patria inštitúty, ktoré nachádzajú v rámci CSP svoje „nové“ vyjadrenie v podobe, ktorá zodpovedá požiadavkám kladeným na obsah a kvalitu moderného sporového konania. Do tejto skupiny možno zahrnúť aj neodkladné a zabezpečovacie opatrenia podľa § 324 až § 344 CSP, ktoré svojimi účinkami nahrádzajú predbežné opatrenia v zmysle § 74 až § 77 a § 102 ods. 1 OSP (Sedlačko, F.; Kotercová, A.; Filová, A.: Rekodifikácia civilného procesného práva: Neodkladné a zabezpečovacie opatrenia podľa CSP a CMP; odkladný účinok v rámci SSP. Bulletin Slovenskej advokácie. 2016, číslo: 6, str. 4. /dostupné v ASPI/).

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v minulosti zaoberal otázkou tzv. negatívnych procesných podmienok (prekážka res iudicata a prekážka litispendencie), pokiaľ súdy rozhodovali o návrhoch na nariadenie predbežného opatrenia. V stanovisku R 25/2011 Občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu o.i. judikovalo nasledovne: „účelom predbežného opatrenia je zabezpečiť predbežnú (dočasnú) úpravu pomerov účastníkov konania alebo odstrániť riziko ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. I keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby - v tej istej veci (pre účely tohto stanoviska to znamená o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností) - bolo predbežné opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne (protichodné) rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Občiansky súdny poriadok negatívnou podmienkou konania - požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 83 O. s. p. alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O. s. p. I keď sú tieto ustanovenia zaradené v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku („Konanie v prvom stupni“), je na dosiahnutie účelu zákona sledovaného inštitútom predbežného opatrenia potrebné aplikovať ich primerane aj v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania.“

18.1. V citovanom stanovisku najvyšší súd potvrdil, že súd je povinný skúmať negatívne procesné podmienky (za aktuálnej právnej úpravy ustanovené v § 159 CSP a v § 230 CSP), aj keď rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (na porovnanie uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 73/2015). Dôvodom sú závažné dôsledky, ktoré má na osoby dotknuté takýmto rozhodnutím nariadenie predbežného opatrenia a ich právna istota a účelom je ochrana dotknutých osôb pred viacnásobným nariadením predbežného opatrenia, resp. pred vydaním rozdielnych rozhodnutí o predbežnom opatrení. Ako už je uvedené v bode 16. po rekodifikácii civilného procesného práva sú nasledovníkmi inštitútu predbežného opatrenia neodkladné opatrenie a zabezpečovacie opatrenie podľa ustanovení § 324 a nasl. CSP.

18.2. Neodkladné opatrenia predstavujú významný zabezpečovací inštitút civilného procesného práva. V porovnaní s predchádzajúcim procesným kódexom, ktorý zakotvoval inštitút predbežného opatrenia, je možné konštatovať, že neodkladné opatrenie podľa Civilného sporového poriadku: 1. nemusí mať iba dočasný a provizórny charakter, ale neodkladným opatrením môže byť poskytnutá trvalá a definitívna súdna ochrana, 2. nemusí byť obligatórne previazané s konaním vo veci samej, tzn. súd nemusí uložiť navrhovateľovi povinnosť podať žalobu vo veci samej, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov, 3. je možné nariadiť aj po právoplatnom skončení konania vo veci samej, 4. priamo z procesného kódexu vyplýva, že je možné nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, ak to povaha veci pripúšťa. Pred účinnosťou Civilného sporového poriadku platilo opačné pravidlo, z ktorého niektoré výnimky formulovala judikatúra a predpisy priemyselného vlastníctva (Sudzina, M.: Neodkladné opatrenia podľa Civilného sporového poriadku. ACTA IURIDICA RESOVIENSIA Nr 2(33)/2021, str. 188).

18.3. Ako vyplýva z predchádzajúceho bodu dôvod, prečo sa na rozhodovanie o predbežnom opatrení vzťahovala podmienka litispendencie, po zmene právnej úpravy a uzákonení inštitútu neodkladného opatrenia, nebol žiadnym spôsobom osobitne zasiahnutý ani spochybnený. Naopak vzhľadom k tomu, že bola prerušená obligatórna väzba medzi neodkladným opatrením a konaním vo veci samej (tým, že neodkladné opatrenie môže nahradiť i rozhodnutie vo veci samej), sú možné závažné dôsledky na osoby dotknuté neodkladným opatrením ešte výraznejšie a potreba ochrany ich právnej istoty pred viacnásobnými

prípadne protichodnými neodkladnými opatreniami je ešte silnejšia a prirodzenejšia. Preto predchádzajúcu judikatúru najvyššieho súdu vyjadrenú v stanovisku R 26/2011 možno použiť aj pokiaľ ide o rozhodovanie o neodkladných opatreniach, dovolací súd sa k nej v plnom rozsahu prikláňa, aj pokiaľ ide o použitie v prejednávanej veci.

19. Uvedené obzvlášť platí v súdnej veci, keďže aj samotná dovolateľka na strane 3 a 6 dovolania zastávala názor, že navrhované neodkladné opatrenie je konaním vo veci samej. Je preto prirodzené, že na takéto konanie sa vzťahujú i negatívne procesné podmienky vrátane prekážky litispendencie. Odvolací súd teda postupoval správne, ak pri rozhodovaní o odvolaní proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, skúmal podaný návrh i celé konanie z hľadísk vymedzených v ustanovení § 159 CSP.

20. Prekážka litispendencie zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci, pričom je daná, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo (5Cdo/77/2009). V predmetnej veci odvolací súd z vlastnej činnosti zistil, že žalobkyňa podala voči žalovaným 1/ a 2/ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na Okresnom súde Bratislava III, ktorým sa domáhala uloženia tých istých povinností tým istým žalovaným. Krajský súd rovnako zistil, že totožná je aj obsahová stránka odôvodnenia oboch návrhov. Porovnaním časových údajov o tom, ktorý návrh bol podaný skôr zistil, že návrh podaný Okresnému súde Bratislava III bol podaný skôr a konštatujúc existenciu všetkých podmienok existencie prekážky litispendencie pokiaľ išlo o neskôr začaté konanie (na Okresnom súde Banská Bystrica), krajský súd postupoval v zmysle § 159 CSP a napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie o neodkladnom opatrení zastavil. Keďže posúdenie podmienky prekážky litispendencie (totožnosť strán sporu, totožnosť predmetu konania, totožnosť skutkových okolností, totožnosť petitu i skutočnosť, že konanie na Okresnom súde Bratislava III začalo skôr ako v prejednávanej veci) odvolacím súdom dovolateľka v podanom dovolaní nerozporovala, dovolací súd má za to, že voči záverom odvolacieho súdu v tomto smere nemala žiadne výhrady (viď str. 6 dovolania). Dovolací súd ich však napriek tomu preskúmal a z obsahu spisu zistil, že postup a rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ skúmal a konštatoval existenciu prekážky litispendencie, možno považovať za správne. So zisteniami odvolacieho súdu ohľadne totožnosti strán sporu, totožnosti predmetu konania, totožnosti skutkových okolností, totožnosti petitu i skutočností, že konanie na Okresnom súde Bratislava III začalo skôr ako v prejednávanej veci, sa dovolací súd stotožnil a na tieto zistenia poukazuje. S odkazom na predchádzajúcu argumentáciu po preskúmaní spisu v medziach zistených z obsahu dovolania (§ 439, § 440 a § 441 CSP), dovolací súd skonštatoval, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom neznemožnil žalobkyňu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej

miere, že by mohlo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces a dovolanie v tomto smere nie je dôvodné.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 2 CSP nie je prípustné a v časti namietajúcej vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP je síce prípustné, ale nie je dôvodné. Dovolací súd preto dovolanie ako celok zamietol (§ 448 CSP).

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.